

на”), а във втората строфа, на изрази “който приближи” отговаря “кой не приближи!”. Постига се ефект на вътрешен отчаян диалог. Задачата на френския преводач е усложнена от обстоятелството, че френският език е по-беден откъм прилагателни, отколкото българският. Така например, “ледена стена” се превежда като “mur de glace”, “стъклена стена” като “mur de verre”.

Би могло да се каже още твърде много за Яворовото творчество и за трудностите, които неминуемо срещаме, като искаме да го преведем в чужд език. Но в рамките на тази скромна статия, като заключение ще отбележа само, че именно тези трудности са голям стимул - да не кажа и удоволствие - за преводача; при Яворов музиката на стиховете толкова унася и грабва със своя ритъм и своите звуци, че сякаш те принуждава сама да я пресъздаваш, доколкото е възможно, на друг език. И ако не намерим веднага подходящия ритъм, стих, дума, рима, нека не се отчайваме, нека чакаме, все някога те ще ни дойдат на ум, ще се върнат, както песента на Яворов:

“И ти се върна! - празник ден...

Ще дъхна аз и с кървав пламък
ще пламне тук дърво и камък.

Бъди при мен - бъди у мен.

Сред кървав пламък и през дим,

сред задух нетърпим,

небето в твоя поглед

дивно ще се отразява...

Сред пламъци и адски дим

ний двама с тебе ще горим.

Красиви в мрачна грозота

и грозни в сияйна красота -

сред задух нетърпим,

в копнение за мир небесен

ний двама тук ще изгорим,

ний двама с тебе, моя песен!”